

КЪРТ ВОНЕГЪТ РАЗМИСЛИ ЗА СОБСТВЕНАТА МИ СМЪРТ

Превод от английски: Владимир Германов, 2000

chitanka.info

Чичо ми, Алекс, току-що изчисли в едно писмо до мен, че е на възраст 1000 месеца, а преди това ми беше казвал, че да умреш е като да духнеш запалена свещ. Горенето спира. Чичо Алекс е прав.

Точно преди да умре, сестра ми каза: „Няма болка“. Беше изненадана. Майка ми си видя сметката с хапчета за сън, което също е безболезнено. Баща ми смяташе, че го е зарязала. Татко беше прав.

Около двайсет години след това баща ми уведоми трите си деца, че умира от рак на белите дробове, че не изпитва болка и че е спокоен. Време е, каза. Ние бяхме на Изток, а той — в Средния запад, така че изпрати на всеки от нас по хиляда долара, за да можем да си позволим да пътуваме насам-натам колкото си искаме, докато трае спокойната смърт.

Той обаче умря година и половина, след като изпрати чековете. Парите на сестра ми прибраха инкасаторите. Беше разорена и в началото на процеса на умирање, макар и самата тя да не го знаеше още. Аз инвестирах моите хиляда долара в един товарен ферибот, който оперираше между Хаянис и Нантъкет — и ги загубих. Корабът беше обявен за заплаха за навигацията. Разсеяният ми брат загуби чека. Може би го е намерил по-късно. Във всеки случай, пътувахме насам и натам, независимо от всичко.

Баща ми умря без болка от това, което медицинската сестра нарече „приятелка на старците“, което е пневмонията. Дявол да го вземе, не мисля много за смъртта, освен когато ме поканят, какъвто е случаят сега. Имам приятел, актьор, който мисли за смъртта много, защото по този начин предава тъгата си на публиката, когато му се налага да прави това на сцената. Той си спомня едно куче, умряло преди много време. Още по-силно внушение.

Когато мисля за собствената си смърт, не се утешавам с мисълта, че моите потомци и моите книги, и всичко това ще продължи да живее. Всеки човек, който има малко разум, знае, че след време цялата вселена ще се спуска като балон. Честно вярвам, обаче, че грешим, като мислим, че миговете си отиват и никога повече няма да се появят. Този миг и всеки друг миг продължават вечно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.